

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

โครงการเครื่องตรวจสอบกระแสรั่วไหลของเครื่องทำน้ำอุ่น ในส่วนของเนื้อหาจึงมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การต่อลงสายดิน
2. กระแสไฟฟ้าไหลเกิน (Over Current)
3. การตรวจสอบกระแสไฟโดยเครื่องตรวจสอบขั้วเต้ารับชนิดมีสายดิน
- 4 ไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR ATMEGA 8

2.1 การต่อลงสายดิน [1]

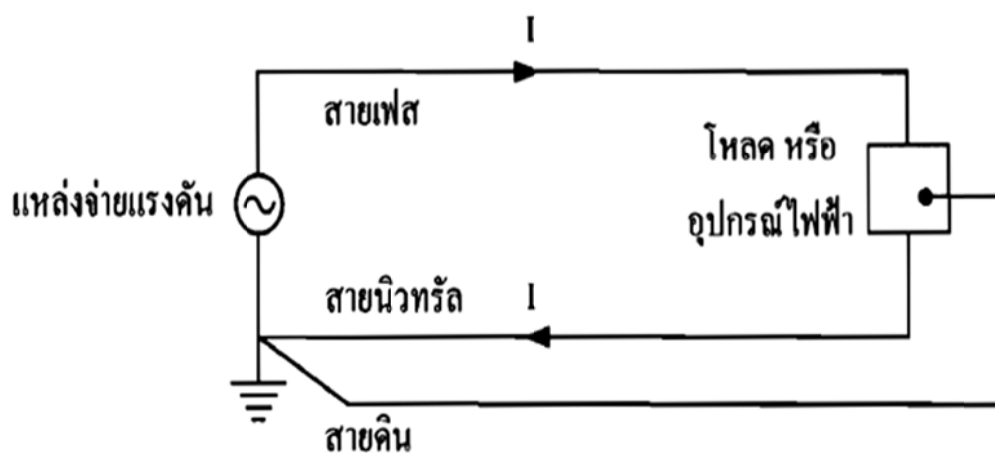
การต่อลงดินที่ถูกต้องสามารถช่วยป้องกันอุปกรณ์ในระบบไฟฟ้า อันตรายที่อาจจะเกิดกับชีวิต จากการผิดพลาดในระบบไฟฟ้า และใช้เป็นสัจย์อ้างอิง ในระบบไฟฟ้าที่ต้องการ ความเชื่อถือสูง ดังนั้นบ้าน ที่พักอาศัย อาคาร ร้านค้า โรงงาน หรือสถานที่ที่มีการติดตั้งระบบไฟฟ้า จำเป็นต้องมีการต่อลงดิน และเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการป้องกัน การต่อลงดินต้องมีความถูกต้องตามมาตรฐาน

การต่อลงสายดิน หมายถึง การนำตัวนำในวงจรบางส่วนต่อลงดินที่พื้นโลก หรือ ต่อเข้ากับจุดต่อลงดินซึ่งทำเพื่อใช้อ้างอิงเป็นจุดต่อลงดินของระบบไฟฟ้าโดยทั่วไป การต่อลงดินสามารถจำแนกออกได้หลายรูปแบบด้วยกัน

2.1.1 การต่อลงดินของบริภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า (Equipment- Grounding)

การต่อลงดินของบริภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า (Equipment Grounding) หมายถึง การต่อส่วนที่เป็นโลหะการต่อลงดินของบริภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า (Equipment Grounding) หมายถึง การต่อส่วนที่เป็นโลหะ หรือสื่อตัวนำไฟฟ้าที่ห่อหุ้มบริภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าและไม่ใช่ส่วนประกอบของวงจรไฟฟ้าซึ่งไม่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านเข้ากับตัวนำที่ต่อลงดิน เพื่อทำให้มีศักย์ไฟฟ้าใกล้เคียงหรือเท่ากับศูนย์เมื่อเทียบกับดิน และเพื่อให้อุปกรณ์

ป้องกันกระแสเกินตัววงจรได้รวดเร็วขึ้นเมื่อมีการลัดวงจรลงดิน เนื่องจากสายเส้นเฟสที่ชำรุดและเข้ากับส่วนโลหะที่หุ้มบริภัณฑ์ โลหะที่หุ้มบริภัณฑ์ทุกส่วนต้องต่อถึงกันหมดและต่อลงดินผ่านตัวนำหรือสายตัวนำที่มีค่าอิมพีแดนซ์ต่ำที่สุด เพื่อให้กระแสผดพ่วงหรือลัดวงจรไหลลงดินได้เต็มที่และทำให้อุปกรณ์ป้องกันกระแสเกินในระบบไฟฟ้าทำงานอย่างรวดเร็ว ไม่ถูกไฟฟ้าดูดต่อผู้ที่สัมผัสโลหะหุ้มบริภัณฑ์ที่ชำรุดนั้น ตัวอย่างโลหะที่หุ้มบริภัณฑ์ต่างๆ ได้แก่ โครงโลหะหุ้มมอเตอร์ ก่องต่อสายไฟฟ้า ตู้ ท่อร้อยสาย รางเดินสาย เป็นต้น หรือสื่อตัวนำไฟฟ้าที่หุ้มบริภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าและไม่ใช้ส่วนประกอบของวงจรไฟฟ้าซึ่งไม่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านเข้ากับตัวนำที่ต่อลงดิน เพื่อให้มีศักย์ไฟฟ้าใกล้เคียงหรือเท่ากับศูนย์เมื่อเทียบกับดิน และ เพื่อให้อุปกรณ์ป้องกันกระแสเกินตัววงจรได้รวดเร็วขึ้น เมื่อมีการลัดวงจรลงดิน เนื่องจากสายเส้นเฟสที่ชำรุดต่อเข้ากับส่วนโลหะที่หุ้มบริภัณฑ์ โลหะที่หุ้มบริภัณฑ์ทุกส่วนต้องต่อถึงกันหมดและต่อลงดินผ่านตัวนำหรือสายตัวนำที่มีค่าอิมพีแดนซ์ต่ำที่สุด เพื่อให้กระแสผดพ่วง หรือลัดวงจรไหลลงดินได้เต็มที่และทำให้อุปกรณ์ป้องกันกระแสเกินในระบบไฟฟ้า ทำงานอย่างรวดเร็วไม่ถูกไฟฟ้าดูดต่อผู้ที่สัมผัสโลหะหุ้มบริภัณฑ์ที่ชำรุดนั้น ตัวอย่างโลหะที่หุ้มบริภัณฑ์ต่างๆ ได้แก่ โครงโลหะหุ้มมอเตอร์ ก่องต่อสายไฟฟ้า ตู้ ท่อร้อยสาย รางเดินสาย เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 การต่อลงดินของบริภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า (Equipment Grounding)

2.1.2 ผลของขนาดกระแสรั่วไหล

ผลของขนาดกระแสที่ไหลผ่านร่างกายมนุษย์ตามขนาดกระแสที่เพิ่มขึ้น คือ รู้สึกถึงไฟดูด กล้ามเนื้อเกร็ง ไม่รู้สึกตัว หัวใจไม่ทำงาน ระบบประสาทควบคุมการหายใจไม่ทำงาน และการเผาไหม้ ตามลำดับ ซึ่งระดับของกระแสที่พิจารณามีตั้งแต่ กระแสเริ่มรับรู้ (Threshold of Perception) กระแสปลดปล่อยได้ (Let-go Current) กระแสที่ทำให้กล้ามเนื้อเกร็ง (Muscular Contraction) และกระแสที่ทำให้หัวใจไม่ทำงาน (Ventricular Fibrillation) การเสียชีวิตที่ระดับแรงดันต่ำ เช่น 120/240 โวลต์ เชื่อว่าเกิดจากอาการกล้ามเนื้อหัวใจเกร็งโดยขึ้นอยู่กับชนิดของการสัมผัสทางไฟฟ้าและระดับกระแสที่สร้างขึ้นจากแรงดัน

2.1.3 ความปลอดภัยจากการต่อลงดิน

ไฟฟ้าดูด (electric shock) คือ การมีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านร่างกาย เนื่องจากร่างกายสัมผัสกับส่วนที่มีไฟฟ้า ซึ่งปัจจุบันเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะอาจทำให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ ไฟฟ้าดูดอาจเกิดขึ้นได้ทั้งในที่พักอาศัย สถานที่ทำงาน ตลอดจนสถานที่สาธารณะทั่วไปที่มีการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น การติดตั้งระบบไฟฟ้าไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน การใช้งานอุปกรณ์ไฟฟ้าไม่ถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนด หรือขาดการบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า เมื่อฉนวนของสายไฟฟ้าชำรุดอาจทำให้ตัวนำไฟฟ้าสัมผัสกับโครงโลหะของอุปกรณ์ไฟฟ้า นั่นคือ โครงโลหะของอุปกรณ์มีไฟฟ้าหรือกระแสไฟฟ้ารั่ว โดยที่ผู้ใช้ไฟไม่ทราบ ทำให้เกิดค่าความต่างศักย์ขึ้นระหว่างโครงโลหะของอุปกรณ์ไฟฟ้าและพื้นดินหรือจุดที่ผู้ใช้ไฟยืนอยู่ และเมื่อมีคนไปสัมผัสกับโครงโลหะของอุปกรณ์ไฟฟ้างดงกล่าวด้วยความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม จะทำให้มีกระแสไหลผ่านร่างกายของคนไปสัมผัสลงสู่ดิน ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณกระแสที่ไหลผ่านร่างกาย ลักษณะอาการดังกล่าวเรียกว่า “ไฟฟ้าดูด” ความต้านทานของร่างกาย และความต้านทานของร่างกายนี้ก็ขึ้นกับปัจจัยอื่นอีก เช่น ความชื้นเส้นทางไหลของกระแส ขนาดร่างกาย เพศ ความหยาบของผิวหนัง เนื่องจากความต้านทานของร่างกายคนมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงกว้างระหว่าง 1,000 โอห์มถึงมากกว่า 100,000 โอห์ม

2.2 เครื่องตรวจสอบขั้วเต้ารับชนิดมีสายดิน [4]

2.2.1 ข้อมูลทั่วไป

มาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าได้กำหนดให้มีการติดตั้งระบบสายดิน และใช้เต้ารับตามมาตรฐาน มอก. 166-2549 ซึ่งเป็นเต้ารับชนิดมีสายดิน จำเป็นต้องมีการเดินสายไฟฟ้า 3 เส้น ได้แก่ สายที่มีไฟ (L) สายนิวตรอน (N) และสายดิน (G) การต่อสายไฟฟ้าเหล่านี้เข้ากับขั้วของเต้ารับชนิดมีสายดินมีโอกาสเกิดความผิดพลาดได้และอาจเป็นสาเหตุการได้รับอันตรายจากไฟฟ้า

ภาพที่ 2.2 เครื่องตรวจสอบขั้วเต้ารับชนิดมีสายดิน

2.2.2 วัตถุประสงค์ของเครื่องตรวจสอบ

เครื่องตรวจสอบขั้วเต้ารับชนิดมีสายดิน ผลิตขึ้นมาเพื่อเป็นอุปกรณ์ใช้ตรวจสอบความถูกต้องของการต่อหรือเข้าสายที่เต้ารับชนิดมีสายดิน ภายในบ้าน ที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงาน และสถานประกอบการ เหมาะสำหรับบุคคลทั่วไปโดยไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

2.2.3 วิธีการใช้งาน

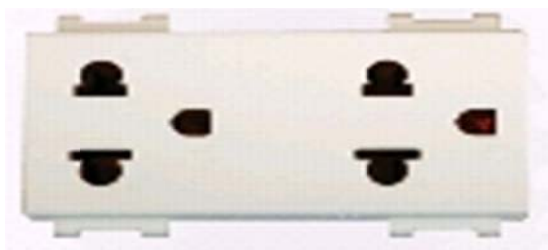
นำอุปกรณ์นี้เสียบเข้ากับเต้ารับที่มีการจ่ายไฟฟ้าแล้ว จากนั้นสังเกตการณ์ติดของหลอดไฟเปรียบเทียบกับตารางอ่านผลบนตัวอุปกรณ์ท่านจะทราบได้ทันทีว่าการต่อสายของเต้ารับนั้นถูกต้องหรือไม่อย่างไรหากผลการตรวจสอบเต้ารับเข้าสายไม่ปกติต้องได้รับการแก้ไขโดยช่างไฟฟ้าผู้เชี่ยวชาญงานท่านั้นเมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วให้ดึงอุปกรณ์ออกจากเต้ารับ ไม่ควรเสียบแช่ทิ้งไว้

ตารางอ่านผล			
1	2	3	● = ติด ⊙ = หรี ○ = ดับ
●	●	○	- ปกติ
○	○	○	- ไม่มีไฟมา,สาย N,G ไม่ต่อ
○	●	○	- สาย G ไม่ต่อ
●	○	○	- สาย N ไม่ต่อ
○	●	●	- สาย N,L สลับกัน
●	○	●	- สาย G,L สลับกัน
●	⊙	●	- สาย N,L สลับกัน – สาย N ไม่ต่อ
●	●	●	- เครื่องผิดปกติ

ภาพที่ 2.3 ตารางการอ่านผลเครื่องตรวจสอบขั้วเต้ารับชนิดมีสายดิน

2.3 มาตรฐานขั้วเต้ารับและสีของสายไฟ [3] [5]

เต้ารับชนิดที่มีสายดินในประเทศไทยต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มอก. 166-2549 และสีของสายไฟจะถูกกำหนดให้เป็นไปตาม มาตรฐาน มอก. 11

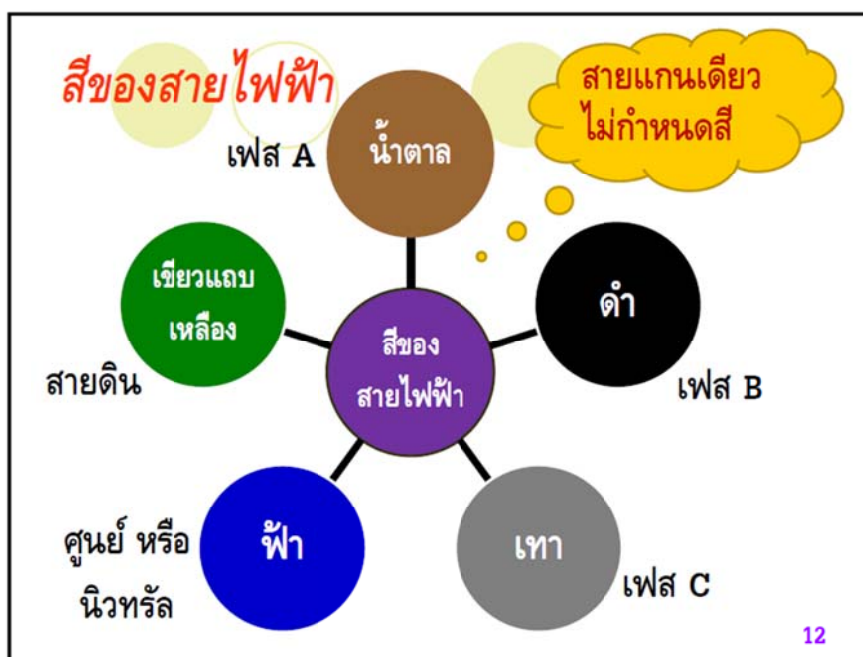
ภาพที่ 2.4 ตำแหน่งขั้วเต้ารับชนิดมีสายดินตามมาตรฐาน

สายไฟระบบ 1 เฟส	สีของสายไฟ (มอก.11-2531)	สีของสายไฟ (มอก.11-2549)
เส้นที่มีไฟ (L)	ดำ ●	น้ำตาล ●
เส้นนิวทรัล (N)	เทาอ่อน ●	ฟ้า (น้ำเงิน) ●
สายดิน G หรือ \oplus	เขียวแถบเหลือง ●	เขียวแถบเหลือง ●

สีของสายไฟ
(มอก.11-2531)

สีของสายไฟ
(มอก.11-2549)

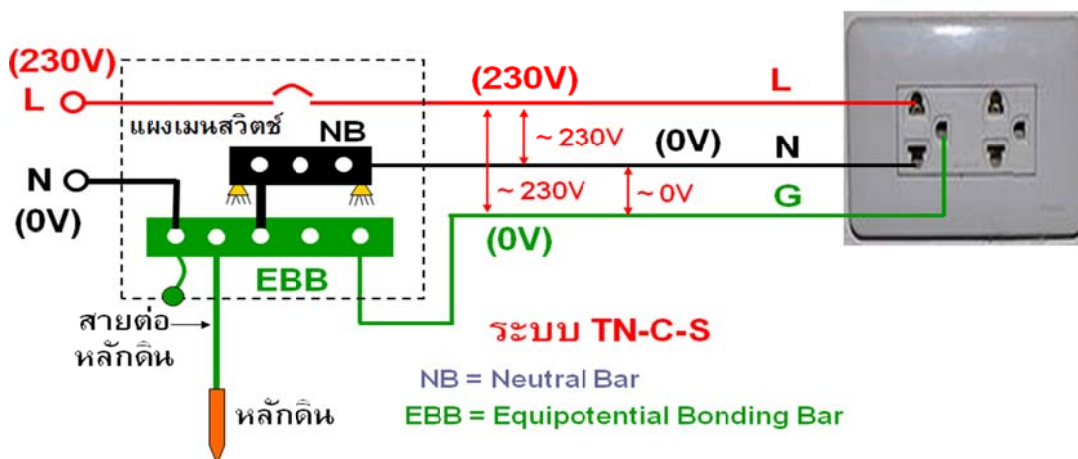
ภาพที่ 2.5 สีของสายไฟตามมาตรฐาน มอก. 11 มอก166-2549

ภาพที่ 2.6 สีของสายไฟตามมาตรฐาน มอก. 11 มอก11-2556 (มาตรฐานใหม่)

2.3.1 การเข้าสายที่แผงเมนสวิตช์และเต้ารับ

การเข้าสายที่แผงเมนสวิตช์และเต้ารับแสดงดังภาพที่ 2.6 โดยที่แผงเมนสวิตช์จะมีการต่อ
ขั้วสายดินและขั้วสายศูนย์เข้าด้วยกัน และมีการเข้าสายที่ขั้วของเต้ารับตามภาพ

ภาพที่ 2.7 การเชื่อมสายที่แผงเมนสวิตช์และเต้ารับ

2.3.2 ข้อแนะนำในการตรวจสอบว่าการต่อสาย G กับ สาย N สลับกันหรือไม่

กรณีที่ใช้อุปกรณ์นี้ตรวจสอบการเข้าสายที่เข้าเต้ารับแล้วพบว่าถูกต้อง และต้องการ
ตรวจสอบให้มั่นใจว่าการต่อสาย G กับสาย N สลับกันหรือไม่ ให้ดำเนินการดังนี้

1. ให้ปลดสายเส้นศูนย์ (N) ที่ออกจากแผงเมนสวิตช์ จากนั้นให้นำอุปกรณ์นี้เสียบเข้ากับ
เต้ารับที่ต้องการตรวจสอบ อ่านผลโดยการเปรียบเทียบรูปแบบของตัวแสดงผลกับรูปแบบอ้างอิงที่
เตรียมไว้บนตัวเครื่อง
2. กรณีหลอด LED สีแดงสว่างดวงเดียว แสดงว่าต่อถูกต้องไม่มีการต่อสลับสายดิน (G)
กับสายเส้นศูนย์ (N)
3. กรณีหลอด LED สีเขียวสว่างดวงเดียว แสดงว่าต่อไม่ถูกต้องมีการต่อสลับสายดิน (G)
กับสายเส้นศูนย์ (N)
4. กรณีมีการต่อสลับสายดิน (G) กับสายเส้นศูนย์ (N) ควรดำเนินการแก้ไขถูกต้องโดย
ช่างผู้ชำนาญ

2.3.3 ข้อเสนอแนะการตรวจสอบการเชื่อมสาย ที่เครื่องวัดหน่วยไฟฟ้า

การเชื่อมสายที่เครื่องวัดหน่วยไฟฟ้า กรณีที่มีสายดินจะทำให้มีแรงดันไฟฟ้าประมาณ 100 โวลต์ปรากฏที่สายดินและเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อมีการสัมผัสเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผิวเป็นโลหะก็จะโดนกระแสไฟฟ้าดูดได้รับอันตรายบาดเจ็บหรือเสียชีวิตได้

การตรวจสอบทำได้โดย ใช้ไขควงลองไฟฟ้าและส่วนที่เป็นโลหะของเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือที่ขั้วสายดินของเต้ารับถ้าไฟนีออนที่ไขควงลองไฟติดสว่าง แสดงว่ามีการเชื่อมสายผิดที่ เครื่องวัดหน่วยไฟฟ้าหรือมีความผิดปกติกับระบบไฟฟ้าภายในบ้าน ให้รีบโทรแจ้งการไฟฟ้าเพื่อดำเนินการแก้ไข

ตารางที่ 2.1 ตารางผลของการเข้าสายไม่ถูกต้องที่เข้ารับ

ลักษณะการเข้าสายไม่ถูกต้อง	ผลที่เกิดขึ้น
กรณี 1 : ไม่ได้ต่อสายที่มีไฟหรือสาย Line (L) หรือไม่ได้ต่อสายดิน (G) และสายศูนย์ หรือ สาย Neutral (N) ซึ่งเป็นสายที่ไม่มีไฟ	กรณีนี้จะทำให้ไม่มีไฟเข้ารับหรือไฟไม่ครบวงจรเมื่อนำเครื่องใช้ไฟฟ้าไปเสียบจะทำให้เครื่องใช้ไฟฟ้าไม่ทำงาน ซึ่งผู้ใช้ไฟฟ้าอาจเข้าใจผิดว่าเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียและอาจจะทำให้แก้ปัญหาไม่ตรงจุด
กรณีที่ 2 : ไม่ได้ต่อสายดิน (G)	กรณีนี้สามารถทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงได้ เพราะมีไฟเดินครบวงจรเครื่องใช้ไฟฟ้าสามารถทำงานได้ ซึ่งหากเกิดมีไฟรั่วที่เครื่องใช้ไฟฟ้า แล้วผู้ใช้ไฟฟ้าไปสัมผัสตัวเครื่อง ก็อาจจะโดนไฟฟ้าดูดได้เนื่องจากไม่มีสายดิน
กรณีที่ 3 : ไม่ได้ต่อสายศูนย์ หรือสาย Neutral (N)	กรณีนี้จะป็นเหนือ กรณี 1 คือ ไฟเดินไม่ครบวงจรเครื่องใช้ไฟฟ้าไม่ทำงาน
กรณีที่ 4 : สาย Neutral (N) และสายเส้นที่มีไฟ(L) ต่อสลับกัน	กรณีนี้เครื่องใช้ไฟฟ้าสามารถทำงานได้ มีไฟเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าถ้าใช้สวิตซ์ชั่วคราว ซึ่งมักจะมีปัญหาไฟรั่วที่เครื่องใช้ไฟฟ้าที่สลับชั่วคราวไม่ได้ เป็นอันตรายอาจโดนไฟฟ้าดูดเมื่อไปสัมผัสเครื่องใช้ไฟฟ้า
กรณีที่ 5 : ต่อสายดิน (G) และสายเส้นที่มีไฟ (L) ต่อสลับกัน	กรณีนี้เป็นอันตรายมาก เนื่องจากปกติแล้วสายดินจะต่อเข้ากับเปลือกหุ้มของเครื่องใช้ไฟฟ้า (ต่อเข้ากับส่วนที่เป็นโลหะของเครื่องใช้ไฟฟ้า) ดังนั้นหากต่อสลับกัน ไฟก็จะมาทางสายดิน และมีไฟ 230 โวลต์ ปรากฏที่เครื่องใช้ เมื่อไปสัมผัสเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผิวเป็นโลหะ เราก็จะถูกไฟฟ้าดูดอย่างรุนแรง ซึ่งอาจจะทำให้ถึงขั้นเสียชีวิตได้
กรณีที่ 6 : สายNeutral (N) และสายเส้นที่มีไฟ (L) ต่อสลับกันและไม่ได้ต่อสายNeutral (N)	กรณีนี้เครื่องใช้ไฟฟ้าไม่ทำงาน มีไฟเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าถ้าใช้สวิตซ์ชั่วคราว ซึ่งมักจะมีปัญหาไฟรั่วที่เครื่องใช้ไฟฟ้าที่สลับชั่วคราวไม่ได้ เป็นอันตรายอาจโดนไฟฟ้าดูดเมื่อไปสัมผัส

2.4 กระแสไฟฟ้าไหลเกิน (Over Current) [6]

2.4.1 สภาวะโหลดเกิน (Overload)

เป็นสภาวะของวงจรที่รับกระแสเกินกว่าสภาวะปกติของวงจร เป็นสภาวะของวงจรที่รับกระแสเกินกว่าสภาวะปกติของวงจรที่จะรับได้ เช่น การเสียบเต้าเสียบของอุปกรณ์ไฟฟ้าหลาย ๆ อย่างเข้าในเต้ารับอันเดียวกัน เป็นเหตุให้เต้ารับรับกระแสเกินไป แล้วทำให้อุปกรณ์ ป้องกันวงจรตัดวงจรออกไปเนื่องจากโหลดเกินกว่าค่าโหลดเต็มพิกัดของอุปกรณ์ป้องกัน

ภาพที่ 2.8 สภาวะโหลดเกิน (Overload)

2.4.2 กระแสไฟฟ้าไหลเกิน (Over Current)

กระแสไฟฟ้าไหลเกิน หมายถึง สภาวะของกระแสที่ไหลผ่านตัวนำเกินพิกัดที่กำหนดไว้ เกิดได้ 2 ลักษณะ คือ

1. โหลดเกิน (Over Load) หมายถึง กระแสไหลในวงจรปกติแต่นำอุปกรณ์ที่กินกำลังไฟสูงหลาย ๆ ชุดมาต่อในจุดเดียวกัน ทำให้กระแสไหลรวมกันเกินกว่าที่จะทนรับภาระของโหลด
2. การลัดวงจร (Short Circuit) หรือ ไฟฟ้าช็อต เกิดจากฉนวนชำรุด ทำให้เกิดสายที่มีไฟ (Line) และสายดิน (Ground) สัมผัสถึงกัน มีผลทำให้เกิดความร้อนจนวันที่ห่อหุ้มลวดตัวนำจะลุกไหม้ในที่สุดทำให้เกิดผลต่อร่างกายดังนี้

ตารางที่ 2.2 สภาวะของกระแสที่ไหลผ่านตัวนำงานเกินพิกัด

ปริมาณกระแสไฟฟ้า (มิลลิแอมแปร์)	อาการ
ต่ำกว่า 0.5 - 2	ยังไม่มีผลหรือไม่รู้สึก
0.5 - 2	รู้สึกจี้จี้หรือกระตุกเล็กน้อย
2 - 8	กระทบกระเทือนต่อระบบประสาท กล้ามเนื้อหดตัว เกิดอาการกระตุกปานกลาง หรือรุนแรงไม่ถึงขั้น อันตราย
8 - 20	กระทบกระเทือนต่อระบบประสาท เจ็บปวด กล้ามเนื้อเกร็งหดตัวอย่างรุนแรง บางคนไม่สามารถ ปล่อยมือหลุดออกได้
20 - 50	กระทบกระเทือนต่อระบบประสาท กล้ามเนื้อหด ตัวอย่างรุนแรง ทำให้ปอดทำงานผิดปกติ ไม่สามารถ ปล่อยมือออกได้ มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน สมอง มีโอกาสเสียชีวิตในเวลา 2 - 3 นาที
50 - 100	กระทบกระเทือนต่อระบบประสาท หัวใจเต้นผิดปกติ หัวใจเต้นอ่อน หรือถี่เร็ว มีผลทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในสมอง ไม่สามารถปล่อยมือหลุดออกได้ มีโอกาสเสียชีวิตในเวลา 2 - 3 นาที
สูงกว่า 100	หัวใจหยุดเต้น ผิวหนังไหม้ หรือเนื้อเยื่อไหม้อย่าง รุนแรง กล้ามเนื้อไม่ทำงาน

2.5 ไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR ATMEGA 8 [7]

ATMEGA8 เป็นหนึ่งในไมโครคอนโทรลเลอร์อนุกรม AVR ที่ผลิตโดย Atmel Corporation สหรัฐอเมริกา คุณสมบัติเด่นของ ATEGA 8 สามารถสรุปได้ดังนี้

เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ 8 บิต ในอนุกรม AVR มีสถาปัตยกรรมแบบ Advance Risc มีความเร็วในการทำงานสูง โดยสามารถประมวลผล 1 คำสั่งในเวลา 1 สัญญาณนาฬิกา สามารถทำงานกับความถี่สัญญาณนาฬิกาสูงสุด 16 MHz จึงสามารถประมวลคำสั่งได้สูงถึง 16 ล้านคำสั่งต่อวินาที

2.5.1 มีหน่วยความจำ 3 แบบเพื่อรองรับการทำงานประกอบด้วย

1. หน่วยความจำแบบแฟลช (Flash Memory) ความจุ 8 กิโลไบต์ ที่สามารถรักษาข้อมูลโปรแกรมไว้ได้แม้ไม่มีไฟเลี้ยง และสามารถป้องกันการอ่านได้ สามารถลบ-เขียนใหม่ได้ 10,000 รอบ

2. หน่วยความจำข้อมูลอีอีพรอม (EEPROM Memory) ความจุ 512 ไบต์ สามารถรักษาข้อมูลไว้ได้แม้ไม่มีไฟเลี้ยง สามารถลบ-เขียนใหม่ได้ 100,000 รอบ

3. หน่วยความจำข้อมูลแรม (RAM) ความจุ 1 กิโลไบต์ ใช้ประมวลผลหลักร่วมกับซีพียู

2.5.2 พอร์ตอินพุตเอาต์พุตอิสระที่สามารถโปรแกรมได้ 23 ขา แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

1. พอร์ต B ใช้งานได้สูงสุด 8 ขา (PB0-PB7) โดยมี 2 ขา ใช้งานร่วมกับคริสตอลเพื่อกำเนิดสัญญาณนาฬิกาให้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์

2. พอร์ต C ใช้งานได้ 7 ขา (PC0-PC6) โดย PC0-PC5 สามารถใช้เป็นอินพุตอนาล็อกได้

3. พอร์ต D 8 ขา (PD0 ถึง PD7)

2.5.3 คุณสมบัติของไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR ATMEGA8

มีไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ ขนาด 16 บิต 1 ชุด รองรับการทำงานสมบูรณ์แบบตั้งในโหมดตั้งเวลา (Timer), ตัวนับ (Counter), เปรียบเทียบสัญญาณ (Compare) และตรวจจับสัญญาณ (Capture)

1. มีโมดูลกำเนิดสัญญาณ PWM 3 ชุด

2. มีโมดูลแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัล (Analog to Digital Converter : ADC)

ความละเอียด 10 บิต จำนวน 6 ช่อง

3. มีอินพุตเปรียบเทียบสัญญาณอนาล็อก 2 ช่อง

4. มีโมดูลสื่อสารข้อมูลอนุกรม 2 สาย รองรับการทำงานกับบัส IC

5. มีโมดูลเชื่อมต่ออุปกรณ์อนุกรมหรือ SPI (Serial Peripheral Interface) ใช้สำหรับการโปรแกรมหน่วยความจำแบบแฟลช

6. มีโมดูลสื่อสารอนุกรม UART (Universal asynchronous Receiver Transmitter)

7. มีวอตช์ดีอกไทมเมอร์เพื่อช่วยตรวจสอบการทำงานของระบบ

8. รองรับการอินเทอร์รัปต์ ทั้งจากสัญญาณภายนอกและการทำงานของโมดูลต่างๆ ภายในไมโครคอนโทรลเลอร์

9. สามารถใช้ไฟเลี้ยง 4.5-5.5 v. กระแส 3.6 ma